

[Statsministeren.]

Medlem altsaa selv ønsker, bliver fremmet ved stadig at blive gjort til Genstand for offentlig Omtale, ganske særlig naar denne Omtale er, som den har været i de sidste Dage, turde dog maaske være lidt tvivlsomt.

Det ærede Medlems Paastand om, at det konservative Folkeparti Gang paa Gang har tilbudt nærmere Samarbejde, men stadig er blevet afvist af Venstre, forbavtede mig. Jeg kender i hvert Fald ikke til saadanne Tilbud, kan altsaa heller ikke kende til nogen Afvisning. Den eneste Forhandling, jeg erindrer om et saadant Samarbejde, er den Forhandling, der fandt Sted mellem Repræsentanter for det konservative Folkeparti og for Partiet Venstre forud for den nuværende Regerings Dannelse, og som det ærede Medlems Udtalelser her nøder mig til at genkalde i det ærede Medlems Erindring. Ved denne Forhandling blev der fra Venstres Side spurgt, om det konservative Folkeparti vilde gaa ind i et Samarbejde paa det Grundlag, at man lod alt det ligge, hvorom der var Uenighed, og samledes om det, hvorom der var Enighed. Dette Spørgsmaal mente det konservative Folkeparti at maatte besvare benægtende, idet Partiet maatte ønske at forbeholde sig at føre sin egen Politik, navnlig paa det handelspolitiske Omraade. — Andre Forhandlinger om dette Emne mindes jeg ikke, og det ærede Medlem forekommer mig derfor at savne Berettigelse til at paastaa, at det konservative Folkeparti Gang paa Gang har tilbudt Samarbejde, men er blevet afvist af Venstre.

Der var en enkelt Udtalelse fra Mødet i Vejle, som det ærede Medlem fandt Anledning til her at gentage og nærmere at uddybe, nemlig Udtalelsen om, at hvis der skulde være Valg paa en eventuel ny Handelspolitik, saa skulde det samme ogsaa gælde, hvis der skete et Brud med Hensyn til den hidtil førte Forsvarspolitik. Deri er jeg principielt enig med det ærede Medlem og for saa vidt ogsaa med det ærede Medlem Hr. Stauning, der i Gaar stillede det samme Krav. Men det Forslag, som Regeringen har fremsat til Forhandling, tilsigter aldeles ikke et Brud med den hidtil førte Politik paa dette Omraade; en samlet Overvejelse er derimod paakrævet, fordi der maa og skal tilvejebringes Overensstemmelse mellem Forsvarets Ordning og de Bevillinger, der kan stilles til Raadighed i Henhold til de Forudsætninger, hvorunder Ordningen i sin Tid blev vedtaget. Ulykkeligvis er Forholdet her i Landet blevet det, at hver Gang Forsvarsspørgsmaalet nævnes,

saa virker det paa adskillige Politikere som et Trompetsignal paa en Dragonhest; det er Fortidens Fejl, der hævnner sig, det er al Fortidens politiske Eksercits og Manøvre omkring denne Sag, der har skabt en forstøkket Partifanatisme, som danner Hindring for en virkelig fordomsfri Drøftelse af dette betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg tror, det med nogen Føje kan siges, at da det gamle, historiske Højre i sin Tid gjorde Københavns Befæstning til en Livssag, da blev der anrettet en Skade, som kan mærkes den Dag i Dag. Det forekommer mig, at det konservative Folkeparti i nogen Grad er i Færd med at gøre denne Fejl om igen, hvis det er Tonen i de udsendte Referater fra Vejle-Mødet, der angiver Partiets Stilling. Hvis det derimod — hvad jeg indtil videre vil gaa ud fra — er den af Partiet vedtagne Resolution, der er det afgørende, — og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde jo her i Tinget, at Partiet var at finde paa Resolutionens Grundlag —, saa haaber jeg paa, at det maa lykkes at finde frem til en forsvarlig Ordning.

Valg paa Forsvarssagen krævede det ærede Medlem, men mon det nu ogsaa er helt vel betænkt? Tror det ærede Medlem nu, at det er Vejen frem til en forsvarlig og god Løsning af dette Spørgsmaal? Det er jo ikke noget helt nyt, dette at holde Valg paa Forsvarsspørgsmaalet; jeg tror næsten, jeg tør sige, at lige saa langt som jeg kan huske tilbage, har Forsvarsspørgsmaalet indtaget en meget fremtrædende Plads i Valgkampene, og et Valg paa Forsvarssagen kan det ærede Medlem vist meget let opnaa, maaske endda flere. Men jeg tillader mig nu at have den Opfattelse, at hvis det ærede Medlem og hans Parti virkelig ønsker at gøre en positiv Indsats for vort Lands Forsvar, og det ved jeg, at Partiet ønsker, saa var det bedre, i Stedet for nu at hejse Kampstanden, ganske jævnt og lige til at gaa ind i en fordomsfri Realitetsdrøftelse vedrørende vort Lands Opgaver og Forpligtelser med Hensyn til Forsvarsberedskab i rimeligt Forhold til vort Lands økonomiske Bæreevne, den fordomsfrie Realitetsdrøftelse, som der er indbudt til, og som efter min Opfattelse er den eneste Vej, der fører frem til en Løsning.

Endnu skal jeg til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bemærke, at naar han paa min Henstilling om at oplyse, hvorledes hans Parti, ikke det ærede Medlem *personligt* stillede sig overfor Indbydelsen til en dybtgaaende Forhandling om Forfatningsændringer, i en let krænket Tone gjorde opmærksom paa, at det havde han allerede